

Innspill til Stortingets behandling av Finansmarkedsmeldingen 2025

Vi viser til vårt høringsinnspill til finanskomiteens behandling av Finansmarkedsmeldingen 2025. Gitt betydningen av Finansmarkedsmeldingen for finansnæringens rammebetingelser, tillater vi oss med dette å sende noen utfyllende kommentarer til det korte innspillet til komitéhøringen.

En helhetlig næringspolitikk for finansnæringen

Finans Norge ber Stortinget fastslå at finansmarkedspolitikken bør være basert på noen sentrale prinsipper og samtidig anmode regjeringen om å etablere en hurtigarbeidende arbeidsgruppe.

Finansnæringen i Norge er liten sammenlignet med finansnæringen som andel av økonomien i andre land. Likevel er finansnæringen en betydelig næring for Norge som nasjon, både målt i verdiskapning, arbeidsplasser, skatteinngang og forvaltningskapital. Finansnæringen spiller også en helt avgjørende rolle som bidragsyter inn mot andre næringer, deres vekstkraft, tilgang på kreditt, og sikring av risiko.

Finansdepartementet har ikke bare ansvar for å regulere finansmarkedene, men skal også være næringsdepartement for finansnæringen. Finansmarkedsmeldingen kan dermed tjene to formål. Det ene er en årlig beskrivelse av tilstanden i finansmarkedene og av aktørene, men like viktig er det at meldingen er et godt sted å gi signaler og målsetninger for det viktige finansmarkedsområdet, og diskutere politiske grep for å oppnå definerte målsettinger.

I opptakten til årets finansmarkedsmelding har det vært en konstruktiv diskusjon rundt rammebetingelser for finansnæringen sett i lys av nyheter rundt at deler av fondsforvaltningsnæringen har vedtatt eller vurderer å flytte fra Norge som følge av skjeve konkurransevilkår. Mange av nisjebankene har allerede flyttet ut av Norge. Vi hadde derfor håpet at Regjeringen ville stake ut en kurs for hvordan vi skal skape vekst og økt verdiskapning fra finansnæringen i årets finansmarkedsmelding.

Vi har en kompetent og innovativ finansnæring som har gitt Norge verdens mest moderne og robuste finansielle infrastruktur, med finansinstitusjoner som er solide, godt kapitalisert, har medarbeidere med høy kompetanse, og er langt fremme digitalt. Det er en styrke for Norge, men en styrke som må videreutvikles, fordi utviklingen i andre land går fort.

For Norge er det viktig å beholde og videreutvikle en sterk finansnæring i landet. Utflytting av finansiell kompetanse og infrastruktur er skadelig, både ut fra et samfunnsøkonomisk perspektiv, men reduserer også den finansielle motstandskraften til Norge i krisetider.

Regjeringen skriver i meldingen at myndighetene så langt som mulig bør målrette finansmarkedsreguleringen slik at den *“ikke svekker næringens lønnsomhet og demper omstillingsevnen”*. Vi synes dette er en defensiv målsetting. Målet med finansmarkedspolitikken bør være å videreutvikle en konkurransedyktig, solid og sterk finansnæring i Norge, for derigjennom å bidra til økt verdiskapning, vekst og et moderne tjenestetilbud.

Finans Norge mener finansmarkedspolitikken bør ta utgangspunkt i noen sentrale prinsipper:

- Finansiell stabilitet som grunnleggende forutsetning
- Like konkurransevilkår som i våre nærliggende land
- Rask innføring av EU-regelverk, og unngå «gold plating» og norsk særregulering
- Avvik fra internasjonalt regelverk bør begrunnes særskilt og underlegges grundig konsekvensutredning
- God transparens og forutsigbarhet er avgjørende i det internasjonale finansmarkedet
- En mer aktiv bruk og søken etter forholdsmessighet
- En transparent og forutsigbar tilsynspraksis, harmonisert med tilsynspraksis i det indre markedet.

Vi mener dette er prinsipper og målsettinger Stortinget bør fastslå, enten i forbindelse med årets finansmarkedsmelding, og/eller i forbindelse med behandlingen av representantforslaget om en handlingsplan for finansnæringen (Dokument 8:240 S (2024-2025)).

For å etablere et solid faglig og analytisk grunnlag, oppfordrer vi Stortinget til å anmode regjeringen om å etablere en hurtigarbeidende arbeidsgruppe. En slik arbeidsgruppe bør bestå av representanter fra myndighetene, finansnæringen og academia.

Vi mener Stortinget bør benytte denne anledningen til å be regjeringen invitere til et samarbeid med næringen om å diskutere felles mål og strategier for finansnæringen, og hvor utgangspunktet bør være å fastsette en helhetlig og strategisk næringspolitikk for finansnæringen.

Se for øvrig også vårt skriftlige innspill til Dokument 8:240 S (2024-2025).

EU/EØS – forenklingsagenda

De norske finansmarkedene er dypt integrert i det indre markedet for finansielle tjenester. Gode og forutsigbare rammebetingelser krever en velfungerende tilknytning til det internasjonale og europeiske markedet. Norske myndigheter kan forbedre EØS-avtalens funksjonalitet gjennom fokusert arbeid i utredningsfasen og behandlingsfasen i arbeidet med utviklingen av EU-lovgivningen.

EØS-avtalen integrerer norsk finansnæring i det indre markedet. Finans Norge er enig med departementet når de skriver at lange perioder der norske aktører må forholde seg til regler som ikke er oppdatert i tråd med utviklingen i EU, vil kunne ha negative konsekvenser for norske markeder. Finans Norge viser til Eldringutvalgets rapport, som beskriver mulighetene til tidlig påvirkning og mulighetene for norske myndigheter å delta både i utrednings- og beredningsfasen i utviklingen av EU-lovgivning. Finans Norge setter pris på Finansmarkedsmeldingens beskrivelse av departementets arbeid med tidlig påvirkning. Arbeidet er helt sentralt for å sikre deltagelse i diskusjonen og for næring og myndigheter å forberede seg på kommende endringer i rammevilkår. Finans Norge setter derfor stor pris på de endringene som er innført i Utredningsinstruksen og ber komiteen følge opp at departementer og myndigheter skaper prosesser for etterlevelse av disse. Ikke minst vil Finans Norge peke på den tidlige interessentdialogen som instruksen ber departementer og myndigheter å invitere til.

Den europeiske politiske og regulatoriske agendaen for finansnæringen fokuseres nå på hva som må gjøres for å styrke konkurransekraften i det indre markedet. Heri ligger også finansnæringens egen konkurransekraft. EU-kommisjonen har lagt fram en overordnet politisk plan, strategier på ulike delområder, instrument for å evaluere fremgang og planer for konkrete tiltak på områder som f.eks. forenklingsområdet. Finans Norge arbeider konkret med forenklingsarbeidet i regulering av næringen generelt og med enkelte delområder, som f.eks. bærekraftsrapportering, spesielt. Videre er næringen opptatt av arbeidet med bygging av en Spare- og Investeringsunion. Finansnæringen er også sentrale tilretteleggere i gjennomføringen av omstillingen til et bærekraftig samfunn og en digitalisert økonomi, samt når det gjelder arbeidet for å øke motstandskraften i det indre markedet ved å trygge verdikjeder, øke cybersikkerheten og finansiere ulike prosjekter innenfor disse feltene. Finans Norge understreker at bredden i den politiske refokuseringen er stor, og at det er viktig at norske myndigheter har og legger ressurser på å delta i diskusjonen.

I meldingen understrekes at det er uheldig med forsinkelser i gjennomføring av regelverkene i Norge. Finans Norge deler dette synet og setter pris på beskrivelsen av de uheldige effektene som kan oppstå i meldingen.

Finans Norge mener det ville være lettere for alle norske interessenter å følge opp arbeidet regjeringen gjør på dette området om EFTAs databaser var mer søkbare og var åpne for å lage statistikk om hvor de ulike typene av lovgivningsinstrument på ulike områder ligger i prosessen. Slik vi forstår det, er en bredere tilgjengelighet et anliggende for medlemslandene i EFTA/EØS, og Finans Norge ber Stortinget anmode Norge om å aktivt arbeide for en økt åpenhet på dette området.

Finans Norge setter pris på oversikten over de rettsakter departementet vil innarbeide i norsk rett i 2025. Dette er en oversikt som med fordel kan gjøres dynamisk og ligge på departementets hjemmeside. Det vil hjelpe norske aktører å overbygge det forklaringsbehovet som oppstår når norsk lovgivning henger etter og også gi norske aktører en forventningsavklaring når det gjelder regelverksutviklingen.

Kapitaltilgang til norsk næringsliv

Konkurransedyktige rammebetingelser er en forutsetning for at finansnæringen skal kunne sikre norsk næringsliv tilgang til nødvendig kapital for vekst, utvikling og omstilling.

Det norske næringslivet består i dag av 336 børsnoterte selskaper og 340 000 unoterte aksjeselskaper, som sysselsetter om lag 1,9 millioner mennesker, og står for det aller meste av verdiskapingen i Norge. Næringslivet er konkurransebasert og trenger stadig ny arbeidskraft og ny kapital for å fornye seg, levere bedre varer og tjenester, og vokse. Skal Norge opprettholde verdiskapingen og velferdsstaten, må de nye, gode idéene og bedriftene over hele landet få tilgang til klok og kompetent kapital for å finansiere vekst og nyskaping.

Finansnæringens oppgave er å kanalisere ressurser fra de som sparer i samfunnet, til de bedriftene som trenger kapital. For å kunne utføre dette viktige samfunnsoppdraget, er det avgjørende at norsk finansnæring sikres likeverdige rammebetingelser som for finansnæringen i Europa for øvrig. Vi viser her til egen omtale av behovet for en næringspolitikk for finansnæringen.

Finansmarkedsmeldingen viser til at kapitaltilgangen til norsk næringsliv samlet sett er god. Selv om dette skulle være det overordnede bildet, er situasjonen ulik i de ulike fasene for behov for kapitaltilførsel. Blant annet pekte Kapitaltilgangsutvalget NOU 2018: 5 på at det er potensial for forbedringer, blant annet i koblingen mellom gründerne og investorer.

I innstillingen fra kapitaltilgangsutvalget ble det fremmet et betydelig antall anbefalinger, som Finans Norge i det alt vesentlige støttet. Enkelte av anbefalingene tilhørte ansvarsområdet til Nærings- og fiskeridepartementet, mens hovedtyngden av tilrådingene var rettet mot ansvarsområdet til Finansdepartementet. Det har vært liten oppmerksomhet rundt oppfølgingen av anbefalingene fra utvalget, og Finans Norge mener det kunne vært hensiktsmessig med en samlet status for arbeidet med disse.

For de aller fleste norske bedrifter er banker og kredittinstitusjoner eneste kilde til fremmedkapitalfinansiering, og banknæringen i Norge finansierer en større andel av næringslivets lån enn i de fleste andre land. 80 prosent av norske bedrifter er avhengig av bankfinansiering for å finansiere vekst, investeringer og løpende drift. Våre liv- og pensjonsselskaper investerer i aksjer og andre verdipapirer utstedt av norske bedrifter, og bidrar således til å sette norsk kapital i arbeid. Samlet sett forvalter finansnæringen i Norge ca 15 000 milliarder kroner. Dette er midler som i stor utstrekning settes i arbeid i norsk næringsliv. Finansnæringen i Norge er derfor helt avgjørende for å sikre norsk næringsliv tilgang til egen- og fremmedkapital.

I tillegg til det tradisjonelle kapitalmarkedet, har norske bedrifter tilgang til risikokapital og det offentlige virkemiddelapparatet. Selv om det norske kapitalmarkedet i hovedsak fungerer godt, er det mye som tyder på at det kan være for dårlig tilgang på risikokapital/tidligfasefinansiering, noe også Stortingsmeldingen om gründere og oppstartsbedrifter pekte på. Dette kan hemme vekst, utvikling og skalering av bedrifter i vekstfasen. Finans Norge savner en omtale av denne delen av kapitaltilgangen i årets finansmarkedsmelding.

Finansmarkedsmeldingen viser videre til statens rolle gjennom det offentlige virkemiddelapparatet. Finans Norge mener virkemiddelapparatet kan ha en viktig rolle der det er en markedssvikt som gjør at det ikke er tilstrekkelig privat kapital i markedet. Det må da være en forutsetning at de offentlige virkemidlene innrettes slik at de ikke substituerer eller fortrenger privat kapital, men adresserer den eventuelle markedssvikten og bidrar til å utløse privat kapital. Finansielle virkemidler bør i hovedsak kanaliseres inn i det profesjonelle kapitalmarkedet eller gjennom bankene.

Viktig med hensiktsmessige skatteregler for verdipapirfond

Finansdepartementet har nylig gjennomført en høring om endringer i skatteregler for verdipapirfond. Forslaget kommer i kjølvannet av at flere norske fondsforvaltere nylig har gjennomført eller varslet utflagging av norsketablerte verdipapirfond, blant annet til Sverige. Formålet med endringene er primært å rette opp i skatteskjevhetene og gi norske verdipapirfond bedre rammevilkår. Departementets forslag til endringer i skattereglene for verdipapirfond er et godt utgangspunkt, men det går ikke langt nok for å utligne dagens konkurranseulempen. Departementet foreslår samtidig innstramminger i skattereglene som trekker i motsatt retning. Slike innstramminger bidrar til at det

fortsatt vil være mer fordelaktig for den norske fondsbransjen å etablere seg i for eksempel Sverige enn i Norge.

Det er også viktig å unngå nye ulikheter mellom norske skatteregler for verdipapirfond og skatteregler for verdipapirfond i andre land. Landene vi sammenligner oss med, er opptatt av å være attraktive etableringsland for fondsbransjen, og skattereglene er et av flere elementer som er av betydning i denne sammenheng. For eksempel pågår det et utredningsarbeid i Sverige med mål om å styrke det svenske fondsmarkedets konkurransekraft. Både skatteregler og øvrig finansregulatorisk regelverk blir vurdert.

Vi oppfordrer Stortinget til å be om at Finansdepartementet sikrer at nye skatteregler for verdipapirfond bidrar til at norsk fondsbransje finner det attraktivt å bli værende i Norge. Internasjonalt er det vanlig at verdipapirfond er fritatt for skatt. Derfor bør også norske verdipapirfond gis skattefritak for alle sine inntekter.

Forutsigbarhet og likere konkurransevilkår i banknæringen

Forutsigbare og likeverdige konkurransevilkår er avgjørende for at banknæringen skal kunne bidra til verdiskaping i norsk økonomi.

Innretningen av kapitalkrav

Regulering kan bidra til finansiell stabilitet ved å redusere risikoen for kostbare bankkriser, men regulering kan også gjøre banktjenestene dyrere og svekke verdiskaping. Dersom myndighetene bare innretter finansreguleringen ut fra hensynet til finansiell stabilitet, kan innretningen av reguleringen ha en samfunnsøkonomisk kostnad. Resultater fra litteraturen tyder på at økte kapitalkrav isolert sett bidrar til høyere finansieringskostnader for bankene, høyere utlånsrenter og redusert økonomisk aktivitet. Myndighetene bør derfor veie gevinsten av mer robuste banker opp mot samfunnsøkonomiske kostnader av dyrere banktjenester. En analyse gjennomført i Norges Bank tyder på at kapitaldekningen til norske banker er nær et nivå der samfunnsøkonomiske kostnader av økt kapitaldekning er større enn gevinster av redusert krisesannsynlighet.¹ Etterlevelse av regulering øker også bankenes kostnader, fordi det krever kompetanse, data, systemer og lokaler. I årets finansmarkedsmelding understreker regjeringen at reguleringen av finansmarkedet er omfattende, men at myndighetene bør så langt som mulig målrette reguleringen slik at den ikke svekker næringens lønnsomhet og demper omstillingsevnen. Vi synes dette er en defensiv målsetting. Målet med finansmarkedspolitikken bør være å videreutvikle en konkurransedyktig, solid og sterk finansnæring i Norge, for derigjennom å bidra til økt verdiskaping, vekst og et moderne tjenestetilbud.

Det er i samfunnets interesse at bankene har konkurransedyktige rammevilkår som avhenger minst mulig av om finansinstitusjoner driver under norsk eller utenlandsk konsesjon og tilsyn. Et felles regelverk på tvers av landegrensene gir effektive finansmarkeder med jevnbyrdige konkurransevilkår. Skjevregulering kan bidra til regulatorisk arbitrasje og økt risiko i de minst regulerte delene av det finansielle systemet. Det er derfor et viktig prinsipp at generelle krav omfatter alle aktører i samme

¹ Se Andersen, H. og R. E. Juelsrud (2022): «[Optimal kapitaldekning for norske banker](#)», Norges Bank staff memo, nr. 9, 9. november 2022.

marked. Det er særlig viktig i det norske bankmarkedet, der filialer av utenlandske banker har betydelige markedsandeler. Det kommende året vil departementet prioritere arbeid med å sikre at norske finansmarkedsaktører så langt som mulig er underlagt samme regler som aktører i EU. Finans Norge stiller seg positiv til dette.

Jevnbyrdige konkurransevilkår forutsetter også at kapitalkrav samsvarer med risiko i bankene og det finansielle systemet. Et viktig prinsipp for slike nasjonale tilpasninger er at krav innrettes i samsvar med identifisert risiko. Et annet viktig prinsipp er å unngå overlappende virkemiddelbruk, slik at ikke samme risiko dekkes flere ganger. Det finnes en rekke tiltak som kan styrke samsvaret mellom faktisk risikotaking og kapitalkrav. Innretningen av kapitalkrav i Norge må fullt ut harmonere med EUs kapitaldekningsregler og dermed Norges EØS-forpliktelser. Norske myndigheter bør ikke benytte nasjonale handlingsrom i regelverket til å gjennomføre innstramminger som ikke kan begrunnes med risiko. Det gjelder også dersom identifisert risiko allerede er dekket av andre virkemidler.

Konkurransedyktige rammevilkår handler ikke bare om gjeldende virksomhetskrav, men også om hvordan disse kravene følges opp gjennom praktisering, myndighetskommunikasjon og tilsyn. Tilliten til det norske finansmarkedet avhenger av at både myndighetsfastsatte rammevilkår og tilsynspraksis er transparente og forutsigbare. Siden finansnæringen er strengt regulert, er det av særlig betydning at aktørene blir gjort kjent med og forstår begrunnelsen for krav som tilsynsmyndighetene stiller.

Norsk gjennomføring av EUs kapitalkravsforordning (CRR3)

Et mål med EUs kapitalkravsforordning (CRR3) er å unngå en vesentlig økning i kapitalkravene samt å styrke sammenhengen mellom bankenes kapitalkrav og deres risikotaking. Finans Norge mener derfor norske myndigheter bør gjennomføre hovedreglene i CRR3 lojalt i norsk rett.

I desember 2024 offentliggjorde Finansdepartementet [beslutninger om norsk gjennomføring av CRR3](#). Finans Norge vurderer det som positivt at departementet ikke har benyttet handlingsrommet i regelverket til å skjerpe risikovektingen av boliglån under standardmetoden. Det vil bidra til å styrke sammenhengen mellom faktisk risiko og kapitalkrav for standardmetodebankene. Finans Norge vurderer det imidlertid som klart uheldig at departementet har besluttet å skjerpe IRB-risikovektgulvet for boliglån fra 20 til 25 prosent med virkning fra 1. juli 2025. Over 80 prosent av boliglånsvolumet i Norge vil bli omfattet av denne IRB-skjerpelsen. Skjerpelsen vil derfor kunne gjøre boliglån dyrere for de fleste.

Finans Norge vurderer at det ikke er faglig dekning for å øke risikovektgulvet for IRB-bankenes boliglån. Finans Norge kan ikke se at norske myndigheter har identifisert en økning i systemrisiko som begrunner det økte IRB-risikovektgulvet for boliglån i samsvar med [CRR3](#). CRR3 åpner heller ikke for slike skjerpelser dersom andre virkemidler er bedret egnet. Skjerpede risikovektgulv svekker risikofølsomheten i kapitalkravene og kan bidra til økt risiko i det finansielle systemet. Finans Norge kan heller ikke se at skjerpelsen er konsistent med tidligere beslutninger på området.

Skjerpelsen samsvarer heller ikke med [Norges Banks høringssvar](#). I høringssvaret pekte Norges Bank på at «risikovektgulvene ikke bør være for høye» og at det etter sentralbankens vurdering «ikke har vært en vesentlig forhøyning av makro- eller systemrisikoen siden 2022». På den bakgrunn anbefalte Norges Bank en videreføring av dagens gulvkrav for boliglån på 20 prosent.

Etter Finans Norges vurdering er for øvrig den samlede, norske anvendelsen av ulike makrovirkemidler vesentlig strengere innrettet enn hva risikonivået skulle tilsi. Finansdepartementets beslutning om å skjerpe IRB-risikovektgulvet for boliglån forsterker dette misforholdet, og etter Finans Norges forståelse stiller internasjonale investorer spørsmål ved bakgrunnen for skjerpelsen.

I [pressemeldingen](#) viste Finansdepartementet til at det nye gulvkravet for boliglån er på samme nivå som i Sverige. Finans Norge anser ikke gulvkravet i Sverige som relevant for nivået på det norske gulvkravet. Ifølge CRR3 skal nasjonale myndigheter begrunne slike skjerpelser med økt i systemrisiko i hjemlandet. Det vil si at skjerpelser i det norske gulvkravet skal begrunnes med økt systemrisiko i Norge. I tillegg er kravene til kapitalbuffere betydelig høyere i Norge enn Sverige.

Finansdepartementet har også besluttet strengere krav under standardmetoden enn hovedreglene i CRR3, både for næringseiendoms lån og lån med pant i fritidseiendom. Etter Finans Norges forståelse åpner CRR3 bare for slike skjerpelser under standardmetoden dersom myndighetene kan dokumentere at risikovektene ikke gjenspeiler faktisk risiko i tilstrekkelig grad, og vi kan ikke se at norske myndigheter har publisert en slik dokumentasjon.

Gulvkrav og pilar 2-krav

Risikovektgulv og andre gulvkrav kan redusere risikofølsomheten i kapitalkravene og bidra til økt risiko i det finansielle systemet, noe som strider med intensjonen ved Baselstandardene og CRR3 om å forsterke den samlede risikosensitiviteten i regelverket. Om gulvkrav settes for høyt, oppnår ikke bankene lavere kapitalkrav ved å yte sikrere lån. I en slik situasjon kan bankene yte mer risikable lån til en høyere rente uten at kapitalkravene øker. Det gir bankene insentiv til å ta mer risiko. Samlet sett tilsier dette at risikovektgulv normalt ikke bør være den begrensende faktor, verken for flertallet av bankene eller over tid, slik at bankenes insentiver til god risikostyring opprettholdes. Slike gulvkrav bør derfor bare utgjøre en sikkerhetsmekanisme («back stop») for risikovektede kapitalkrav. EU har vektlagt disse forholdene i utformingen av CRR3.²

Minstekravet til uvektet kjernekapitaldekning er 3 prosent, men Finanstilsynet kan også stille tilleggskrav til uvektet kjernekapitaldekning under pilar 2. Finanstilsynet legger stor vekt på at bankene skal ha en høy uvektet kjernekapitaldekning. Norske bankers uvektede kjernekapitaldekning er over dobbelt så høy som minstekravet på 3 prosent.

EU-regelverket er tydelig på at krav til vektet kjernekapitaldekning bare skal fungere som en sikkerhetsmekanisme. Om Finanstilsynet legger for stor vekt på å opprettholde LR i norske banker, vil det uvektede kravet bli førende for bankenes adferd, risikostyring og kapitalplanlegging. En slik tilnærming vil undergrave formålet med kapitalreguleringen og være i strid med det grunnleggende harmoniseringsprinsippet i EUs kapitalkravsregelverk (Single Rulebook). Det vil utgjøre et brudd på EØS-avtalens lojalitetsplikt. Med hensyn til finansmarkedsreguleringen vil Finans Norges bemerke at det er Finansdepartementets ansvar å påse at EØS-avtalens lojalitetsplikt følges.

Konkurransen i bankmarkedet

Finans Norge vurderer fremdeles at konkurransen er sterk i det norske bankmarkedet. Bankkundene kan velge mellom over 100 banker i Norge. Digitalisering har økt konkurransen fra institusjoner som

² Se punkt 29 i fortalen av [CRR3](#).

tilbyr banktjenester uten fysisk tilstedeværelse. Høy grad av digitalisering, fleksible bankbytteløsninger og bransjeregler bidrar også til at det er enkelt å bytte bank i Norge.

Bankenes lønnsomhet varierer på kort sikt med utviklingen i norsk og internasjonal økonomi. I 2024 var egenkapitalavkastningen til norsk banksektor³ 13 prosent. Det er på nivå med gjennomsnittlig egenkapitalavkastning for ikke-finansielle foretak siden 1988 (12 prosent).

Flere indikatorer fra litteraturen tyder på at konkurransen i det norske markedet er sterkere enn i sammenliknbare land som Sverige, Danmark, Finland og Nederland. Sammenliknet med disse landene har norsk banksektor lav konsentrasjon, lave priser og stor kundemobilitet, se [Finans Norges brev til Finansdepartementet](#) for en nærmere beskrivelse.

Flere utviklingstrekk tyder på at konkurransen har holdt seg oppe det siste året. Ifølge Norges Banks ferske [utlånsundersøkelse for første kvartal 2025](#) melder bankene om en ganske stor økning i konkurransen om lån til foretak og litt økt konkurranse om boliglån. Bankene har rapportert om økt konkurranse på både boliglån og foretakslån over flere kvartaler på rad, og de forventer at dette vil fortsette i andre kvartal 2025. Forbrukerrådets bankbytteundersøkelse viser at 27 prosent av deltakerne i undersøkelsen byttet eller reforhandlet boliglånet i både [2023](#) og [2024](#), opp fra 22 prosent i [2022](#). Disse bytteandelene er betydelig høyere enn i andre land. Nye digitale konsepter og aktører, som [Penni](#) og [Heder Bank](#), har lansert boliglånstilbud til konkurransedyktige betingelser. Det bidrar til å holde konkurransen oppe i boliglånsmarkedet. [Tall fra Statistisk sentralbyrå](#) viser at bankenes innskuddsmargin har falt med 41 basispunkter siden utgangen av 2023. Samtidig har bankenes samlede rentemargin, det vil si utlånsrenten fratrukket innskuddsrenten, falt med 22 basispunkter.

Finansdepartementet ba Finans Norge i [et brev](#) datert 26. april 2024 om innspill på mulige forbedringer i bankbyttetjenestene i Norge. I [svarbrevet](#) viste Finans Norge til at dagens bankbytte-løsninger omfatter flytting av Avtalegiro, faste betalingsoppdrag og direktebelastningsfullmakter fra betalingskontoer. I tillegg har Bits foreslått tilpasninger i bankbytteskjemaet, slik at kundene kan velge at bankbyttet skal gjennomføres «Så snart som mulig» i stedet for på en framtidig flyttedato. Bits arbeider også med et rundskriv med anbefalinger som skal bidra til raskere bankbytter.

Økonomisk kriminalitet

Økonomisk kriminalitet, svindel og bedrageri er et voksende samfunnsproblem. Ikke bare rammer det næringsliv, offentlige finanser og privatpersoner, men det bidrar til å finansiere alvorlig nasjonal og internasjonal kriminalitet. Finansnæringen ønsker å være en proaktiv samarbeidspartner med myndighetene og det bruker nå betydelige ressurser for å bedre samhandlingen og klargjøre regelverksfortolkning, blant annet sammen med Finanstilsynet og Datatilsynet i den regulatoriske sandkassen.

Den internasjonale kriminaliteten flytter dit den får minst motstand, og det er avgjørende at Norge styrker innsatsen, det offentlig-private samarbeidet, samt tar i bruk verktøy for vedre samhandling og

³ Alle banker og kredittforetak i Norge.

datadeling. Finans Norge er derfor godt fornøyd med at regjeringen i 2024 la frem Stortingsmelding om økonomisk kriminalitet. Videre er vi svært fornøyd med at meldingen raskt ble behandlet i Stortinget og at det er stor politisk enighet om tiltakene i rapporten og alvoret i situasjonen.

Det er igangsatt en rekke aktiviteter tilknyttet Stortingsmeldingen om økonomisk kriminalitets 47 ulike tiltak og Finans Norge mener det nå er avgjørende å samle seg politisk bak selve gjennomføringen av de forslag som vil komme ut av arbeidet. Det kan bli behov for justeringer av enkelte lov- og forskriftsreguleringer, og Finans Norge oppfordrer Stortinget til å bidra til at nødvendige endringer gjennomføres raskt og smidig.

Fremfor flere utredninger og nye tiltak, bør vi nå samles om handling og rask gjennomføring som også kan innbefatte økt ressursbruk. Sett opp mot de enorme samfunnsøkonomiske verdiene som tapes gjennom for eksempel registersvindler mot Skatteetaten og NAV, bør det sikres tverrpolitisk enighet på Stortinget om å styrke innsatsfaktorene i arbeidet mot bedrageri mot samfunnet. Over tid kan denne type storskala bedrageri mot det norske samfunnet svekke tilliten til den tillitsbaserte norske modellen.

Sikkerhet og beredskap i den finansielle infrastrukturen

Det norske finansielle systemet er blant de mest digitaliserte i verden og foretakene i finanssektoren arbeider kontinuerlig med å styrke forsvarsverket. Vi deler derfor Regjeringens vurdering av at den finansielle infrastrukturen i Norge er robust. Samtidig er næringen klar til å samarbeide med myndigheten på eventuelle forsterke beredskapstiltak for betalingsinfrastrukturen.

Det er flere EU-regelverk knyttet til sikkerhet som venter på gjennomføring i Norge og det er særlig viktig at regler om digital operasjonell motstandsdyktighet i finanssektoren (DORA-regelverket) innføres i norsk rett så samtidig som mulig med øvrige EU-land. I tillegg har finansnæringen deltatt i et utvalg og en arbeidsgruppe som har anbefalt tiltak som kan styrke beredskapen i betalingssystemet. Finansnæringen vil delta i arbeidet med å evaluere og prioritere disse tiltakene sammen med Finansdepartementet og Norges Bank.

Bærekraftig pensjon

Garanterte produkter – fripoliser

Det er viktig at tiltak som kan bidra til bedre forvaltning av fripolisene følges opp og kan tre i kraft fra 1.1.2026

Vi oppfordrer Stortinget i forbindelse med behandlingen av årets finansmarkedsmelding til å signalisere at lovforslag om fripoliser bør følges opp raskt, slik at pensjonsleverandørene kan forvalte fripoliser på en best mulig måte for fripolisekundene. Nytt fleksibelt bufferfond som ble innført i 2024 var et viktig grep.

Finansdepartementet satte 20. desember 2023 ned en arbeidsgruppe, som en oppfølging av Stortingets anmodningsvedtak nr. 719 (2022-2023). Arbeidsgruppen har utredet flere endringer som kan gi ytterligere forbedringer i fripoliseregulverket. Det er viktig at de tiltakene som kan bidra til bedre forvaltning av fripoliser følges opp raskt.

Det er bred støtte til forslaget om å innføre lånt egenkapital og på en slik måte at tilført egenkapital ikke følger med ved flytting. Av de tiltakene som er utredet, er dette det tiltaket som vil ha klart størst positiv effekt for kunden. Vi ber om at Finanskomitéen oppfordrer Finansdepartementet til å følge opp forslaget slik at det kan tre i kraft 1. januar 2026. Et stort flertall av høringsinstansene er enige i arbeidsgruppens forslag om at det ikke bør være tak på bufferfond, men at det er mer hensiktsmessig at det stilles krav om at pensjonsleverandørene har retningslinjer for nivå på buffer.

Finans Norge, Pensjonskasseforeningen og NHO mener livsforsikringsforskriften § 5-4 annet ledd om frigjøring av bufferfond bør oppheves. De samme hensyn som tilsier at det ikke skal være tak på buffer, taler imot at det skal gjelde et krav til frigjøringstakt på buffer. Forskriftsbestemmelsen kan medføre at buffer som trengs for å ta ønsket risiko på vegne av fripolisekundene i stedet må frigjøres, og vi mener det ikke er i kundens interesse at bestemmelsen videreføres.

Det er også positivt at de aller fleste høringsinstansene støtter at amortisert kost beholdes, slik et flertall i arbeidsgruppen også har foreslått. Vi mener videre det er riktig at arbeidsgruppen foreslår like regler for livselskaper og pensjonskasser.

Vi opplever at det ikke er utredet om de foreslåtte regelendringene kan innføres for offentlige tjenestepensjonsordninger, men dette bør utredes dersom endringene innføres for private ordninger.

Fripolisekundene vil være tjent med at investeringsvalg i utbetalingsperioden blir standardløsning for fripoliser med investeringsvalg, og det er bred støtte i høringen til dette forslaget. Dette er også et tiltak som kan innføres raskt. Det har vært tatt til orde en plikt for leverandørene til å levere fripolise med investeringsvalg. En slik leveringsplikt vil være uheldig. Det er ressurskrevende å etablere informasjons- og rådgivningsløsninger for overgang til fripoliser med investeringsvalg, og historisk sett er det svært få som har valgt dette. Gitt den høye gjennomsnittsalderen på fripolisekunder, er det grunn til å tro at få kunder vil velge investeringsvalg selv om det skulle være en leveringsplikt. En leveringsplikt ville med andre ord innebære å bruke ressurser på å utvikle tjenester som i liten grad blir etterspurt. Vi mener det bør fokuseres på tiltak som kan gi økt konkurranse og som kan bidra til at et flyttemarked for fripoliser gjenoppstår fremfor å vurdere leveringsplikt. Lånt egenkapital er et slikt tiltak.

Tilpasninger i tjenestepensjonslovene

Nye normaldersgrenser i folketrygden var etter planen forventet å innføres 1.1 2026. Regjeringen ser ut til å være forsinket i dette arbeidet. Ideelt sett bør nye aldersgrenser innføres samtidig i tjenestepensjonsordningene som i folketrygden, slik at pensjonssystemet blir mest mulig likt i alle pilarer. Samtidig må pensjonsleverandørene ha tilstrekkelig tid til å tilpasse systemer og informere sine kunder som følge av endringene. Lovvedtak bør derfor foreligge i god tid før eventuelle lovendringer trer i kraft. Det er positivt at Regjeringen er godt i gang med å utrede nødvendige tilpasninger i tjenestepensjonslovene. Gitt at arbeidet med endringer i folketrygden ser ut til å være

forsinket anbefaler vi at ikraftttredelse blir tidligst 1.1 2027 og at eventuelt lovvedtak om tilpasninger i tjenestepensjonslovene fremmes i god tid før dette.

Når ny normalder skal innføres i de private tjenestepensjonsordningene reiser dette særlig spørsmål for uførepensjon. Dersom dagens opphørsalder for uføreytelser, 67 år, skal erstattes av en bevegelig normaldersgrense, vil dette være mer krevende å forsikre enn en fastsatt alder. Finans Norge anbefaler derfor at man forsikrer *forventet normalder* i de tilfeller hvor faktisk normalder ikke er fastsatt. Videre mener vi at normalder ikke kan innføres for allerede løpende uføreytelser. I tillegg bør normalder ikke innføres for aktive ytelsespensjonsordninger eller fripoliser. Dette er produkter som fases ut og hvor innføring av normalder ville reise flere utfordringer.

Utvidet adgang til å benytte a-ordningen

Pensjonsleverandørenes tilgang til å benytte a-ordningen for flere produkter og på flere bruksområder enn i dag. I dag kan pensjonsleverandørene benytte a-ordningen til bruk i ajourhold av privat tjenestepensjon. Finans Norge mener imidlertid at pensjonsleverandørene også bør kunne benytte a-ordningen til f.eks ajourhold av offentlige tjenestepensjonsordninger, samt til bruk i arbeidet med personalforsikringer. For å få økt tilgang til å benytte a-ordningen for flere produkter og bruksområder som pensjonsleverandørene administrerer, er det bl.a. behov for lov- og regelverksendringer.

Økt mulighet til å benytte a-ordningen gir etter våre vurderinger store samfunnsmessige gevinster, arbeidsgivere oppnår vesentlige besparelser gjennom mer effektiv rapportering og lavere ressursbruk/kostnadsbesparelser, i tillegg kan pensjonsleverandørenes systemer og arbeidet med ajourhold effektiviseres.

Vi ber Stortinget anmode regjeringen om å utvide pensjonsleverandørenes mulighet til å benytte a-ordningen.

Solvens II-revisjonen

Finans Norge vil gi Finansdepartementet stor honnør for innsatsen i arbeidet med revisjonen av Solvens II-regelverket knyttet til beregning av kapitalkrav for renterisiko. Dette er en svært viktig sak for norske livsforsikringsselskaper, og det er viktig at Finansdepartementet opprettholder sitt sterke engasjement til det endelige regelverket er vedtatt.

Etter lange forhandlinger mellom EUs lovgivende myndigheter, ble et revidert Solvens II-direktiv vedtatt 5. november 2024. Endringsdirektivet trådte i kraft i EU 28. Januar 2025 og forsikringsnæringen fikk gjennomslag for sine synspunkter på flere svært viktige områder, herunder vesentlige forbedringer knyttet til beregningen av renterisiko, risikomarginen og ekstrapolering. Finansdepartementet har gjennom hele revisjonsprosessen hatt god dialog med Finans Norge og bidratt til å løfte næringens interesser inn i EU-kommisjonens arbeid.

EU-kommisjonen arbeider nå med de utfyllende gjennomføringsbestemmelsene til direktivet («nivå 2-bestemmelser»), og har signalisert at disse vil bli ferdigstilt i juni 2025. Utviklingen av disse

bestemmelsene foregår i hovedsak i kommisjonens egen ekspertgruppe for bank og forsikring (EGBPI), der Finansdepartementet er representert.

Antallet nye og reviderte nivå 2-bestemmelser vil bli stort, og mange svært viktige detaljer rundt kalibrering og metodikk vil fastlegges her. Utformingen av disse bestemmelsene er derfor avgjørende for det endelige utfallet av Solvens II-revisjonen, og det er viktig at de tilpasses alle markeder – ikke kun eurolandene. Det er således nødvendig at Finansdepartementet fortsetter sitt arbeid i EGBPI med uforminsket styrke, slik at sentrale elementer i Solvens II-regelverket (særlig renterisiko og ekstrapolering) utformes og kalibreres på en måte som er tilpasset det norske markedet.

Får vi et utfyllende nivå 2-regelverk som både ivaretar det som er oppnådd av positive endringer på direktivnivå og samtidig utformes og kalibreres på en måte som hensyntar samtlige markeder inkludert det norske, gir dette en løsning som balanserer behovet for et oppdatert regelverk og viktigheten av at endringene som gjøres er bærekraftig og konsistent med grunnleggende prinsipper i regelverket. Dette vil kunne øke livsforsikringsselskapene evne til å tilby produkter med lange garantier, og deres mulighet til å investere i norsk og europeisk økonomi og derigjennom bidra til økt vekst og omstillingen til et lavutslippssamfunn.

Inkasso

I Norge sikrer inkassoselskapene at selger får betalt for sine produkter eller tjenester, samtidig som de bidrar til å opprettholde tilliten mellom folk.

Finans Norge er positiv til endringer som bidrar til en modernisering og effektivisering av innkreivingsprosessen, men de endringene som nå er under vurdering må ses i en helhetlig sammenheng og sikre en bærekraftig og velfungerende utenrettslig innkreivning.

Det gjelder også endringer i offentlig innkreivning, inflasjonsjustering og ved implementering av NPL-direktivet.

I meldingen beskrives betydelige omstruktureringer i inkassobransjen, ved at det i løpet av de siste årene har blitt færre inkassoselskaper og at antall årsverk har gått ned. Det pågår nå en rekke prosesser i myndighetsapparatet som vil påvirke rammevilkårene for norsk inkassobransje.

Samfunnet er tjent med at folk og bedrifter gjør opp for seg. For små og store bedrifter er det avgjørende at det finnes effektive systemer som sikrer innkreivning av ubetalt gjeld. Konsekvensen for bedriftene når kunder ikke gjør opp for seg er en prisøkning for varer og tjenester, og økt bruk av garantistillelse. Det går igjen negativt ut over forbrukerne, og er ikke en ønsket utvikling. Som et utgangspunkt er Finans Norge positiv til endringer som bidrar til en modernisering og effektivisering av innkreivingsprosessen, men vi mener samtidig at det ikke er behov for en systemendring. Norge har i dag et velfungerende system for utenrettslig innkreivning, og bransjen og inkassoprosessen er strengt regulert gjennom inkassoloven, også på inntektssiden. Det er derfor viktig at de endringene som er under vurdering for norsk inkassobransje, ikke minst i arbeidet med ny inkassolov, i så stor grad som mulig ses i en helhetlig sammenheng. Det gjelder også endringer i offentlig innkreivning, samt i implementeringen av NPL-direktivet.

En hovedutfordring for bransjen er manglende prisjustering av inkassosatsen over flere år og kutt i inkassosalærene tilbake i 2019. Dette går utover inkassoselskapenes mulighet til å gjøre en god jobb overfor skyldner uten å gå med underskudd. Én ting er de små kravene som enkelt kan håndteres gjennom digitale prosesser. Noe annet er store krav og komplekse gjeldssituasjoner. Det er derfor viktig at det raskest mulig foretas en inflasjonsjustering av inkassosalærene som vil sikre en fortsatt bærekraftig utenrettslig innkreving.

Justis- og beredskapsdepartementet har, i forbindelse med forberedelsene til forslag til ny inkassolov, hatt utkast til norsk gjennomføring av deler av NPL-direktivet (Non-performing loans) på høring. For å unngå en betydelig konkurranseulempe for norske inkassoselskap, og unngå utflytting, mener Finans Norge at myndighetene må sikre at man i implementeringen av direktivet sørger for en harmonisering av de viktigste elementene, særlig knyttet til aktivt samtykke og kapitalkrav. Her har vi notert oss at finansministeren svarte i Stortinget 24. april 2025 at *«Målsettingen er raskt å kunne fremme forslag for Stortinget og å fastsette forskrifter som vil legge til rette for gjennomføring av hele NPL-direktivet i Norge»*.

Endringer i hhv. utenrettslig og rettslig innkreving må ses i sammenheng. Prosjektet Fremtidens innkreving i regi av Skatteetaten utvikler en helhetlig prosess for utleggstrekk på tvers av namsmyndighetene og skal etablere «Innkrevingsmyndigheten». I prosjektet inngår etablering av «Ett trekk» og modernisering av utleggsprosessen i tvangsfullbyrdsloven. Finans Norges medlemmer støtter i det store og hele Fremtidens innkreving.

Samtidig som prosjektet gjør innkreving lettere for staten og bankene, så skaper det noen uheldige konsekvenser for utenrettslig innkreving, og det er derfor nødvendig å bygge et bedre rammeverk i inkassoloven. For inkassoselskapene vil det være en stor fordel dersom deres systemer kunne snakke med innkrevingsmyndighetens systemer. Slik vi forstår det legges det ikke opp til en slik integrering i dag. En slik justering vil øke samfunnsnyttien til prosjektet kraftig. Ikke minst vil det være bedre for de som skylder penger å få løst saken før de havner i tvangsløsninger hos namsmannen.

Bærekraftig finans

Som følge av pågående forenklingsarbeid innen bærekraftsrapportering, kan frivillig rapportering få økt betydning fremover. Finans Norge oppfordrer Stortinget til å være en pådriver for å gjøre det enkelt for norske foretak å rapportere frivillig om bærekraft, samt å tilgjengeliggjøre denne informasjonen for brukerne.

Det er gledelig at finansmarkedsmeldingene de siste årene har viet en fremtredende plass til arbeidet med klimarisiko og bærekraftig finans. Regelverksutviklingen i EU holder fremdeles et høyt tempo, nå aktualisert av den pågående forenklingsprosessen. Finans Norge mener det er viktig at norske myndigheter involverer seg aktivt i europeisk regelverksutvikling, og at det opprettholdes et høyt ambisjonsnivå for å sikre at omstillingen ikke stopper opp. Samtidig implementering av regelverk i EU og Norge er sentralt for å gi like konkurransevilkår for norske og utenlandske foretak. Det er derfor positivt at Finansdepartementet tar sikte på å endre de norske overgangsreglene for bærekraftsrapportering slik at norske foretak kan forholde seg til de samme tidsfristene som sine europeiske konkurrenter i lys av Omnibus I.

Økte terskelverdier for hvem som er forpliktet til å følge bærekraftsrapporteringsdirektivet kan føre til at frivillig bærekraftsrapportering får en enda mer sentral rolle i omstillingen enn tidligere antatt. Finansnæringen trenger tilgang til grunnleggende bærekraftsinformasjon om sine eksponeringer, blant annet for å kunne gjøre gode risikovurderinger. Det er derfor positivt at finansmarkedsmeldingen trekker frem EUs frivillige rapporteringsstandard og oppfordrer ikke-rapporteringspliktige til å utarbeide frivillig bærekraftsrapportering på en enhetlig måte. For at den frivillige standarden skal kunne tette datagapet som Omnibus I kan føre til, er man avhengig av at et tilstrekkelig stort antall bedrifter tar den i bruk.

For at mange bedrifter skal ta i bruk den frivillige standarden er man avhengig av to momenter. For det første må det være enkelt for bedrifter å rapportere og for det andre må bedriftene føle at rapporteringen faktisk får forretningsmessig betydning for dem.

Finansdepartementet skriver at de vil oversette standarden til norsk i løpet av våren 2025, noe som vil bidra positivt til å senke terskelen for foretak å rapportere. I tillegg oppfordrer vi myndigheten til å ta en rolle i utarbeidelse av veiledning, maler og Q&A-mekanismer for å gjøre det enklere for foretak å rapportere frivillig. Her er det mulig å hente inspirasjon blant annet fra det arbeidet som Erhvervsstyrelsen har gjort i Danmark, og interessenter som NHO, Regnskap Norge, Revisorforeningen og Finans Norge er positive til å bidra.

For å bidra til at det blir enklere for interessenter å benytte seg av den standardiserte frivillige bærekraftsrapporteringen fra bedriftene, og for å skjerme bedriftene fra utallige informasjonsforespørsler fra interessenter, bør det etableres effektive strukturer som gir enklere tilgang til den frivillige bærekraftsrapporteringen. Norge er blant de mest digitaliserte økonomiene i verden, og Brønnøysundregistrene har en velfungerende digital infrastruktur for finansiell rapportering fra foretakene. Det er naturlig å bygge videre på denne infrastrukturen og gi Brønnøysundregistrene hjemmel og mandat til å samle og videreformidle bærekraftsinformasjon fra norske foretak.

For å sikre sammenlignbarhet og forutsigbarhet for rapporterende foretak ber vi også om en avklaring på nasjonal terskelverdi for de 15 prosent mest energieffektive byggene i Norge. Det er positivt at det nå er gjennomført en høringsrunde. Endelige terskelverdier bør kommuniseres så raskt som mulig slik at bedrifter kan basere seg på like forutsetninger for utstedelse av obligasjoner i tråd med EUs standard for grønne obligasjoner og i rapporteringen for regnskapsåret 2025.

Bærekraftig finans er et fagområde som treffer bredt. Det berører ikke kun finansnæringen, men hele det norske næringslivet. På samme måte berører det ikke bare Finansdepartementet, men store deler av offentlig forvaltning. Prosesser på tvers av departementer og fagområder kan i verste fall føre til trege beslutningsprosesser der få føler eierskap til helheten. I beste fall kan det føre til et styrket samarbeid på tvers der alle drar i samme retning, blant annet fordi man ser at man har felles mål og interesser. Det ville vært interessant om finansmarkedsmeldingen tok opp hvordan Finansdepartementet mener de selv og andre departementer bør arbeide for å sikre et tett interdepartementalt samarbeid for økt måloppnåelse. Vi oppfordrer derfor Stortinget til å be Finansdepartementet om å redegjøre for dette i neste års finansmarkedsmelding.

Forebygging og klimatilpasning

Forebygging og klimatilpasning må få økt fokus. Dagens bevilgninger for forebygging mot flom og skred må økes betraktelig. Finansnæringen bidrar med viktige skadedata i forebyggingsarbeidet gjennom Kunnskapsbanken under DSB. DSB må få tilstrekkelig ressurser og forankring til å prioritere arbeidet med Kunnskapsbanken.

Konsekvensene av klimaendringene blir stadig tydeligere, med hyppigere forekomster av store hendelser som flom og skred, samt kraftige og konsentrerte regnbyger. Forsikringsselskapene har utbetalt en samlet erstatning på 38,3 milliarder kroner (KPI-justert) for skader på bygninger og innbo som kan skyldes naturhendelser eller vær. Av disse erstatningene skyldes 47 prosent vanninntrenging utenfra og stopp i avløp.

Finans Norge og forsikringsnæringen har lenge vært en pådriver for at klimaforebyggingsarbeidet må styrkes. NVE har anslått et etterslep på forebygging på rundt 85 milliard kroner, og dagens bevilgning til forebygging på rundt 500 millioner kroner er langt fra tilstrekkelig. NVE har også påpekt utfordringer med å skaffe ressurser med riktig kompetanse. Det vil derfor være fornuftig å se på en opptrappingsplan for både finansiering og kompetanseheving i kommunene. Forebygging er nødvendig for å sikre trygge lokalsamfunn over hele landet, og samfunnsøkonomisk er det mer lønnsomt å forebygge enn å reparere skader etter at de har oppstått.

«Kunnskapsbanken» er en viktig plattform utviklet av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) i samarbeid med kommuner, forsikringsnæringen, forskningsmiljø og flere. Hensikten med Kunnskapsbanken er å gjøre informasjon om risiko og sårbarhet lettere tilgjengelig for nasjonale og lokale myndigheter. Kunnskapsbanken vil bidra til et bedre beslutningsgrunnlag i planlegging og klimatilpasningsarbeidet.

Forsikringsselskapene rapporterer data til DSB månedlig iht. kunnskapsbankforskriften. Selv om forsikringsselskapene rapporterer data, blir Kunnskapsbanken ikke oppdatert grunnet manglende ressurser og budsjettprioritering i DSB. Finans Norge mener det er sterkt beklagelig at DSB ser seg nødt til å nedprioritere videre drift av Kunnskapsbanken. Kunnskapsbanken er ikke blitt oppdatert siden 2018. Kunnskapsbanken er et viktig verktøy som bør prioriteres.